

Universitätsbibliothek Paderborn

M. Fabii Quintiliani Institutionum Oratoriarum Libri Duodecim

Summa diligentia ad fidem vetustissimorum codicum recogniti ac restituti

M. Fab. Quintiliani Declamationes Undeviginti. M. Fabii Avi Et Calpurnii
Flacci Declamationes. Auctoris Incerti Dialogus De causis corruptae
Eloquentiae - Cvm Variorum Notis

Quintilianus, Marcus Fabius

Lugd. Batav. ; Roterodami, 1665

CCCLXXIII. Ornamentis redemptus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12889

que potui: occidere potui: omnem potestatem, tanquam in filium, exercere. Miraris? nec ille potuit contradicere, qui pater erat. Non eras, inquit, naturalis. Tanto igitur plus merueram: alienum sustuleram, cum essent, qui suos projicerent. Sed ut non fuerim, tu tamen putasti patrem. Lex autem mentem punit. ut scias verum esse hoc, impetravi. Sed tu, inquit, sciebas non esse filium tuum. Poteram quidem scire: sed meritis pater eram, sed tu tanquam patrem cecideras. Sed testor, nolui: expositum quoque collegeram: indignati sunt amici: ipse fassus est. Quid nunc facies? præcides manus, quæ te sustulerunt?

CCCLXXIII.

Ornamentis redemptus.

ABDICARE LICEAT. SEPULCRI VIOLATI SIT ACTIO. Amisâ uxore, & defossis in sepulchro ejus ornamentis, superduxit filio novercam. Captus à piratis pater, de redemptione scripsit. ¹ Morante filio, uxor à sepulchro prioris uxoris, eruit ornamenta, & misit. Ob hoc à privigno sepulchri violati accusata, & damnata est. Pater redit, & abdicat filium.

DECLAMATIO.

ANtequam parricidium, inertiam objicio. Non es peregrinatus, etiam me peregrinante. coactus sum tuas vices sustinere. Sed dices non totam domum in periculum committi debuisse. remanisti, ut redimeres patrem captum: deseruisti: maximum crimen, imo parricidium. Quantum in te fuit, occisus sum, & gravissimis quidem tormentis. Neque est, quod paupertatem excuses: impietas fuit. ² Moraris: & quid facis? ut sciam occisum accusas. Hoc vacat? & quam accusas? uxorem meam. Sepulchrum, inquit, violaverat. Quid ad te? mea injuria est: ego

¹ Morante filio.] Vet. cod. orante, male. Pith.

² Moraris. & quid facis? ut sciam occisum.] Erodius: Moraris: sed ad quid hoc facis: ut scias me interim à piratis

occisum. Quid postea? sepulcri violati accusas. hoc adeone vacat. Anceps & periculosa hæc corrigendi ratio. Fortasse: Moraris. & quid facis, ut sciam te non otiosum? Accusas, hoc vacat? Gronov.

ego vindicabo. Sed ne ego quidem debeo: recte violavit. Ut scias, inquit, peccasse, damnata est. Miraris, absente viro? Ego te uxor damnavi, optima foeminarum: sed vindicabo.

CCCLXXIV.

Abdicatus haeres ob tyrannicidium.

ABDICATUS DE PATERNIS BONIS NIHIL HABEAT. Quidam hortatus est in tyrannicidium filium, nolentem abdicavit. Moriens scripsit haereditatem, qui tyrannum occidisset. Abdicatus occidit: petit bona.

DECLAMATIO.

ABDICATUS, inquit, NE QUID DE BONIS PATRIS CAPIAT. Paterna haec esse bona constat: abdicatum te esse aequae patet: quae ultra quaestio est? Haereditatem, inquit, scripsit tyrannicidam, ego autem tyrannum occidi. Nihil refert, an aliquod jus postea acquisieris: filii perdidisti. Lex enim, quae abdicatis paterna bona negat, per omnia illos amovet. Supervacuum namque erat, abdicatum submovere, qui alioqui perdiderat paternam domum. Igitur lex ista scripta est, ne qua lege reverti in domum

I Abdicatus, de paternis bonis nihil habet.] Huius legis meminit Quintilianus lib. 3. Institut. orat. capite, Quid sit status, ad finem. Quoties (inquit) aliud alii petitori opponitur, dissimiles esse status necesse est, ut in illa controversia, Testamenta legibus facta, rata sint. In testatorum parentum liberi haereditates sint. Abdicatus, ne quid de bonis patris capiat. Nothus ante legitimum natus, legitimus filius sit: post legitimum natus, tantum civis. In adoptionem dare liceat. In adoptionem dato redire in familiam liceat, si pater naturalis sine liberis decesserit. Qui ex duobus legitimis alterum in adoptionem dederat, alterum abdicaverat, sustulit nothum: instituto haerede abdicato, decessit. Omnes tres de bonis contendunt, &c. Diserte & paucis hanc controversiam illic tractat, & adeo ex harum declama-

tionum more, genere loquendi, & modo & ratione legum, thematis, & locorum seu argumentorum, ut facile has Quintiliani declamationes esse quilibet affirmare audeat. Similis quoque est illa, lib. 5. cap. 10. Cum Thebas evertisset Alexander, invenit tabulas, quibus centum talenta mutuo Thessalis dedisset Thebanos continebatur, &c. Illa item controversia (quae quasi ex hoc declamationum volumine, si omnes haberemus, transcripta videretur) de rustico & disertio lib. 7. cap. 3. & alia de eo qui meretricem in matrimonium duxit, & ex ea natum abdicavit lib. 11. cap. 1. Si ergo hos locos cum illis, & Quintilianum ipsum, cum aliis declamatoribus comparaverimus, apparebit, & quam sit hic sui similis, & reliquos quam longe superavit & vicerit. *Ærodius.*